

خوای گهوره به پەرۆش بوونت زیاد بکات به لام دووباره‌ی مه‌که‌روهه

له حه‌سه‌نه‌وه ده‌لێت: ئەبا به‌که‌هات و پێغه‌مبه‌ری خودا له رکوع بردندا بوو، (ئەبا به‌که‌هات) رکوعی برد پیش ئه‌وه‌ی بچیته‌ ئێو پرێزه‌که‌وه پاشان چوو ئێو پرێزه‌که‌وه، کاتیک پێغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- نوێزه‌که‌ی ته‌واو کرد، فه‌رمووی: «کئ بوو رکوعی برد پیش ئه‌وه‌ی بچیته‌ ئێو پرێزه‌که‌وه پاشان چوو ئێو پرێزه‌که‌وه؟»، ئەبو به‌که‌هات ووتی: من، پێغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- فه‌رمووی: «خوای گه‌وره به‌ پەرۆش بوونت زیاد بکات به‌ لام دووباره‌ی مه‌که‌روهه».

[ص‌حیحه] [ئینوداود گێراو به‌ تیه‌وه - ئه‌حمه‌د گێراو به‌ تیه‌وه]

ئەبا به‌که‌هات ئێو مزگه‌وته‌وه و بینی پێغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- وهاوه‌لانی له‌ حاله‌تی رکوع بردندا بوون، ئه‌ویش (ئەبا به‌که‌هات) راسته‌وخو رکوعی برد پیش ئه‌وه‌ی بچیته‌ ئێو پرێزه‌که‌وه بۆ ئه‌وه‌ی بکات به‌ ئه‌و پرکاته، پاشان له‌ سه‌ر حاله‌تی رکوع بردنه‌وه چوو ئێو پرێزه‌که‌وه له‌ گه‌ل نوێزه‌که‌وه، پێغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- هه‌ستی به‌ جو له‌ په‌ک کرد له‌ پرێزه‌کاندا، که‌سێک به‌ په‌له‌ هات و رکوع برد پیش ئه‌وه‌ی بچیته‌ ئێو پرێزه‌که‌وه، به‌ لکو له‌ تابه‌تمه‌ندیه‌کانی پێغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- ئه‌وه بوو له‌ کاتی نوێزه‌که‌وه پشته‌ی خۆی ده‌بینی هه‌روه‌کو چۆن پیش خۆی ده‌بینیت، کاتیک پێغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- نوێزه‌که‌ی ته‌واو کرد، پرسباری کرد: کئ بوو رکوعی برد پیش ئه‌وه‌ی بچیته‌ ئێو پرێزه‌که‌وه پاشان هات ئێو پرێزه‌که‌وه؟، ئەبو به‌که‌هات ووتی: (من): واتا من ئه‌وه‌م ئه‌نجامدا ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا -صلی الله علیه وسلم-، پێغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- پێی فه‌رموو: خوای گه‌وره به‌ پەرۆش بوونت زیاد بکات له‌ سه‌ر ئه‌نجامدانی خێر و چاکه‌ و په‌له‌کردن بۆ ئه‌نجامدانیان، به‌ لام په‌له‌ مه‌که‌ بۆ ئه‌وه‌ی بگه‌یت به‌ پرکاته‌که‌ و پیش ئه‌وه‌ی بچیته‌ ئێو پرێزه‌که‌وه رکوع مه‌به‌؛ چونکه‌ په‌له‌کردن پێچه‌وانه‌ی هێوری و له‌ سه‌رخۆبی و سه‌کینه‌ته، و پێغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- ده‌فه‌رمووت: (لا صلاة لمنفرد خلف الصف) واته: (نوێزه‌که‌ی که‌سێک دروست نییه‌ که‌ به‌ ته‌نها نوێزه‌که‌ی بکات له‌ پشته‌ی پرێزه‌که‌وه)، وکرده‌وه‌که‌ی ئه‌بی به‌که‌هات ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ نایگرته‌وه‌ چونکه‌ ته‌نها به‌ شیکه‌ی که‌می نوێزه‌که‌ی به‌ ته‌نها ئه‌نجامدا پاشان چوو ئێو پرێزه‌که‌وه، هه‌روه‌کو که‌سێک به‌ ته‌نها رکوع ببات پاشان بکات به‌ که‌سێکی تر و پرێزی له‌ گه‌لدا به‌ستیت له‌ حاله‌تی رکوع بردندا، به‌هه‌رحال کرده‌وه‌که‌ی ئه‌بی به‌که‌هات (پێغه‌مبه‌ر و ناییت مسوولمان ئه‌نجامی بدات چونکه‌ -صلی الله علیه وسلم- پێی فه‌رموو: (دووباره‌ی مه‌که‌روهه)).

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/11302>

